

Centrum současné dramatiky letos podruhé udělilo cenu za nejlepší divadelní inscenaci nového dramatického textu. Porota, která vybírala z více než 130 premiér, ocenila inscenaci *Hamlet je mrtev. Bez tíže*. Činoherního studia Ústí nad Labem. Předávání se stejně jako v loňském roce osobně zúčastnil britský dramatik a herec Mark Ravenhill. Vítěz si odnesl kožich, který pro letošní ročník zhotovil výtvarník David Černý.

Zdůvodnění výběru poroty (Festivalové rady) Centra současné dramatiky: „V Činoherním studiu dokázali poněkud do sebe zavinutou hru až nečekaně přesvědčivě otevřít a proměnit ji v živou, zábavnou a v potřebných momentech také znepokojivou inscenaci. Režisér David Šiktanc vede šestici herců k tomu, aby vytvořili a důsledně udrželi typově jasně určené, sice karikované, přitom ale naprosto konzistentní figury. Podstatné je tu umění sdělit vypjatou emoci a nezamotat se do psychologické drobnokresby, stejně jako schopnost být vtípný bez zbytečného vtípkování nebo banální situační komiky.“

Za rok 2011 byly na Cenu Marka Ravenhilla nominovány tyto inscenace:

- Michal Walczak: **Amazonie**
Buranteatr Brno, režie: Mikoláš Tyc

Zdánlivě lehká a nezávazná komedie z hereckého prostředí dokáže neobyčejně zábavným a ironických způsobem říkat docela zásadní věci nejen o divadelnících, ale obecněji i o schopnosti vidět sebe sama bez směšných iluzí. Walczak přitom dokáže být stejně nemilosrdný vůči primitivní televizní šmíře jako vůči nabubřelé, ale prázdné „alternativě“. A Buranteatr ve své inscenaci navazuje na nejlepší tradici divadla, které je cílevědomě a velmi účinně věrné líteři i duchu textu, se kterým pracuje. (Vladimír Mikulka)

- Ewald Palmethofer: **Hamlet je mrtev. Bez tíže**.
Činoherní studio Ústí nad Labem, režie: David Šiktanc

„V Činoherním studiu dokázali poněkud do sebe zavinutou hru až nečekaně přesvědčivě otevřít a proměnit ji v živou, zábavnou a v potřebných momentech také znepokojivou inscenaci. Režisér David Šiktanc vede šestici herců k tomu, aby vytvořili a důsledně udrželi typově jasně určené, sice karikované, přitom ale naprosto konzistentní figury. Podstatné je tu umění sdělit vypjatou emoci a nezamotat se do psychologické drobnokresby, stejně jako schopnost být vtípný bez zbytečného vtípkování nebo banální situační komiky.“

- David Gieselmann: **Holubi**
HaDivadlo Brno, režie: Marián Amsler

Groteskní zápleтка textu Holubi Davida Gieselmanna je vystavěna na přesné paralelní práci s časem a prostorem, kombinaci několika dějových a časových pásem a hravé konfrontaci

dějových situací. Marián Amsler podtrhuje stylizovaným pojetím nadsázku, absurditu a místy až fraškovitost dialogů a situací. (Iva Mikulová)

- Petr Kolečko: **Kauza Maryša**
A Studio Rubín Praha, režie: Daniel Špinar

Kolečkova a Špinarova Maryša přesně a invenčně naplňuje žánr dramatické travestie. Dotváří tak trilogii původních her inspirovaných třemi osudovými ženami - Médea, Salome a Maryša. Inscenace je navíc součástí jedinečné dramaturgie A Studia Rubín, která je složena výlučně z premiér nových českých her. (Dan Přebyl)

- Peter Handke: **Podzemní blues**
Pražské komorní divadlo - Divadlo Komédie Praha, režie: Dušan D. Pařízek

Režisér Pařízek opět zvolil inscenačně i interpretačně obtížný mnohvrstevnatý text současného autora, který klade mimořádné nároky na protagonistu. Martin Finger a Bolek Polívka přesně balancují na hranici existenciální polemiky a zcizeného „hraní si“. (Dan Přebyl)

- Falk Richter: **Porucha**
HaDivadlo Brno, režie: Marián Amsler

Velkolepý fragmentární opus Falka Richtera je dramaturgicky odvážnou volbou, na které si i zkušení inscenátoři mohou vylámat divadelní chrup. V Brně se však téhle výzvy nezalekli a diváky vystavili neútěšnému obrazu naší současnosti s intenzitou a zarputilostí někdy hraničící se snesitelností, na což české publikum, na rozdíl od toho německého, není příliš zvyklé. Inscenaci však nechybí ani černý humor a ironie a famózní herecké výkony (především v podání Martina Siničáka a Evy Novotné) z ní činí divadelní zážitek. (Marie Špalová)

- Petr Kolečko: **Vejce**
Teatro NoD Praha, režie: Tomáš Svoboda

Fundament z komedie, přiměřené množství moralizace a špetka absurdity, to je nová hra Petra Kolečka, která původně vznikla pro Divadlo na Vinohradech. Nakonec – a celkem překvapivě – si našla jako svou scénu experimentální prostor NoD, kde se podává v režii Tomáše Svobody ve střídavém scénografickém řešení a s bravurními hereckými výkony. V seznamu loňských inscenací současné, nejen české, dramatiky hodných pozoru má rozhodně své místo. (Martina Černá)

- Roman Sikora: **Zpověď masochisty**
Divadlo Letí Praha, režie: Martina Schlegelová

Na bídné české poměry překvapivě zajímavý a literárně důvtipně vystavěný text. Pro někoho možná až příliš ideologický příběh je zábavně ozvláštňován Sikorovou hrou s jazykem,

dekonstrukcí zaběhnutých kódů struktury klasického dramatu. Inscenace Martiny Schlegelové pak tento text pouze neilustruje, ale naopak ještě více rozšiřuje a komplikuje významy, ukryté v těle Sikorova opusu. Základní ideová linie zůstává zachována. Inscenační tým však skrze mnohvrstevnaté herectví a dialektické uchopování dramatických situací ze života nebohého masochisty, vyvolává v divácích řadu podnětných otázek. Nepřesvědčuje o jedné pravdě, není ideologií, je to v českém prostředí ojedinělý případ brechtovského divadla, které ctí lidskost jako nezpochybnitelné dogma, cestu k ní ale vnímá jako komplikovanou, plnou slepých uliček. (Vít Pokorný)

Rada Centra současné dramatiky:

Vladimír Čepek, Činoherní studio Ústí nad Labem

Vladimír Fekar, Městské divadlo Zlín

Vladimír Mikulka, kritik

Iva Mikulová, kritička

Daniel Příbyl, Nová scéna

Vít Pokorný, DAMU

Marie Špalová, Divadlo Letí

Martina Černá, Institut umění – Divadelní ústav